

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 10-01-17995

10 ינואר 2011

מדינת ישראל נ' אלמוני

בפני כב' השופט אורי שהם

1

המבקשת

בעניין: ענת קם

ע"י ב"כ עו"ד חיים יצחקי

-נגד-

המשיבה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד הדס פורר-גפני

2

3

החלטה

4

5

6

7

הבקשה לעיון חוזר

- 8 לפניי בקשה לעיין מחדש בהחלטתו של כב' השופט המר, מיום 10.2.2010, במסגרתה נקבע, i
 9 כי המבקשת תימצא במעצר בית מלא עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינה, בנוסף
 10 להטלת תנאים מגבילים אחרים.
 11 הבקשה הינה להורות על שהרורה של המבקשת ממצר הבית בו היא נתונה, תקופה של
 12 למעלה משנה.
 13 בנימוקי הבקשה נטען, כי המבקשת נתונה במעצר בית בביתה מיום 15.12.2009, עת החלו
 14 פעולות החקירה בעניינה. ביום 10.2.2010, הורה בית המשפט (כב' השופט המר), כי
 15 המבקשת תיוותר במעצר בית מלא. על החלטה זו הוגשו עררים הן מטעם המאשימה והן
 16 מטעם המבקשת, וביום 13.4.2010, הורה בית המשפט העליון (כב' השופטת פרוקצ'יה), כי
 17 המבקשת תימצא במעצר בית מלא, וכי מפקחים מטעם המשפחה ימצאו בדירתה וישאו
 18 עימה לאורך כל שעות היממה.
 19 ביום 16.5.2010, פנתה המבקשת לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר בתנאי מעצר הבית בו
 20 היא שוהה, ובקשתה זו נדחתה על ידי כב' השופט מודריק.
 21 ביום 20.7.2010, נדונה בפני בית המשפט המחוזי בקשה נוספת של המבקשת לעיון חוזר,
 22 אשר התמקדה ברצונה לפטור את הוריה מנטל הפיקוח עליה, וברצונה לצאת להתאוררות
 23 יומית. גם בקשה זו נדחתה בהחלטתו של הח"מ. על החלטה זו הוגש ערעור, אשר נדחה,
 24 ביום 9.8.2010, על ידי בית המשפט העליון (כב' השופט רובינשטיין).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 10-01-17995

10 ינואר 2011

מדינת ישראל נ"א למוני

בפני כב' השופט אורי שהם

- 1 בבקשה נטען, כי קיימות נסיבות חדשות, המצדיקות את שחרורה של המבקשת ממעצר
2 חבית בו היא נתונה. המבקשת שהתה במעצר בית, בחודשים הראשונים ללא פיקוח, ולאחר
3 מכן בפיקוח של בני משפחתה, ולא נטען כי היא הפרה תנאי מהתנאים המגבילים שהוטלו
4 עליה, והיא נשמעה באופן מלא ומוחלט להוראותיו של בית המשפט.
5 הטיעונים העיקריים עליהם מתבססת הבקשה לעיון חוזר, הם אלה:
- 6 א. לאתרונה, הוצע למבקשת הסדר טיעון, שעל פיו יוגש כתב אישום מתוקן,
7 שבו תימחק הכוונה לפגוע בביטחון המדינה, וישונו בהתאם סעיפי החוק
8 המיוחדים למבקשת. לבקשה צורפה טיוטת כתב אישום מתוקן, שבו
9 מיוחסות למבקשת שתי עבירות: ריגול חמור (איסוף והחזקת ידיעה
10 סודית), עבירה לפי סעיף 113(ג) רישא לחוק העונשין, התשליז-1977
11 (להלן: "חוק העונשין"), ומסירת ידיעה סודית, עבירה לפי סעיף 113א'
12 לחוק העונשין. המבקשת טוענת, כי מדובר בשני נסיבות מהותי, שיש בו
13 שמיטה מוחלטת של הקרקע מתחת לחזקת המסוכנות שיוחסה למבקשת.
14 ב. עיתונאי "הארץ", אורי בלאו, שב ארצה ממקום מחבואו בלונדון, והוא
15 אוחד בתודעתו, לכל הפחות, את אותו מידע בו אוחדת המבקשת, כאשר
16 בניגוד למבקשת, הוא ממשיך להלך תופשי וחירותו אינה מוגבלת. נטען
17 בהקשר זה, כי הסיכון שנשקף מהמבקשת אינו עולה על זה הנשקף ממר
18 בלאו, אשר לא שיתף פעולה עם הרשויות ולא מסר את מלוא החומר
19 העומד לרשותו, עד לחזרתו מחו"ל, במסגרת הסכם שנחתם עם הרשויות.
20 ג. חלוף הזמן מאז מצויה המבקשת במעצר בית, משמש אף הוא כשיקול
21 נכבד לעיון מחדש בתחלטה שניתנה בעניינה. זה מכבר. זאת, בעיקר כאשר
22 מועדי ההוכחות טרם נקבעו, ובמידה שלא יושג הסדר טיעון, הרי שהתיק
23 ישמע רק לאחר הפגרה, היינו, לא לפני חודש ספטמבר 2011. למבקשת
24 ולבני משפחתה נגרם נזק נפשי, חברתי וכלכלי משמעותי, ואין הצדקה
25 ממשית להותירה במעצר בית.
26 לפיכך, התבקשתי להורות על שחרורה ממעצר הבית.

תגובת המשיבה

2. בתגובתה לבקשה, ציינה ב"כ המשיבה, עו"ד הדס פורר-גפני, כי הסדר הטיעון אשר צוין
30 בבקשה טרם נחתם, וטיטוט כתב האישום הועברה לב"כ המבקשת במסגרת מו"מ בין
31 הצדדים, והיא טרם אושרה על ידם. כל עוד לא נחתם הסכם, הרי שהעבירות המקוריות
32 המיוחסות למבקשת כוללות כוונה לפגוע בביטחון המדינה, והן עדיין שרירות וקיימות. גם

2 מתוך 6

210

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 10-01-17995

10 ינואר 2011

מדינת ישראל נ' אלמוני

במני כב' השופט אורי שהם

1 אם ייתתם הסכם הטיעון, הרי שמדובר בעבירות חמורות ביותר, כאשר האחת דינה 15
 2 שנות מאסר, והאחרת דינה 7 שנות מאסר. גם העובדות המתוארות בכתב האישום המתוקן
 3 הינן חמורות ביותר, לרבות העובדה, כי המבקשת פעלה מתוך-מניעים אידיאולוגיים, דבר
 4 המשלך על מידת מסוכנותה, אם תשוחרר ממעצר הבית. עוד ציינה ב"כ המשיבה, כי הסדר
 5 הטיעון הוצע ע"י ב"כ המבקשת, וזה התקבל באופן עקרוני ע"י התביעה.
 6 אשר לחזרתו של העיתונאי אורי בלאו ארצה, נטען ע"י ב"כ המשיבה, כי אין כל דימוין בין
 7 העבירות המיוחסות למבקשת לבין אלו שניתן לייחס לעיתונאי. המבקשת גנבה והוציאה
 8 מרשות הצבא אלפי מסמכים, שחלקם הניכר הם סודיים וסודיים ביותר. היא מעלה באמון
 9 צה"ל ובאמון מפקדיה, ונטלה את המסמכים לרשותה, כשהיא מחזיקה אותם בצורה בלתי
 10 מאובטחת. שני דיסקים, שבהם נצרכו מסמכים רבים, לא אותרו עד עצם היום הזה.
 11 העיתונאי אורי בלאו תשוד בהחזקת המסמכים, ואין טענה, כי הוא העבירם למאן דהוא,
 12 וכאשר כל פרסום שלו היה מלווה בהעברה לצנזורה. חתימת ההסכם עם העיתונאי אורי
 13 בלאו הייתה מחויבת המציאות, לאור ההכרה להשיב את המסמכים לחזקתן של הרשויות.
 14 המוסמכות, ולמנוע פגיעה נוספת בביטחון המדינה. עוד נטען, כי אין דימוין בחומרת מעשיה
 15 של המבקשת ומידת מסוכנותה, לבין חומרת מעשיו ומסוכנותו של העיתונאי בלאו.
 16 לסיכום, נטען כי לא חל כל שינוי בנסיבות, המצדיק את שחרורה של המבקשת ממעצר
 17 הבית.

18

19

טיעוני הצדדים

20 3. עו"ד חיים יצחקי, ב"כ המבקשת, חזר וטען, כי מידת מסוכנותו של העיתונאי אורי בלאו
 21 לביטחון המדינה עולה בהרבה על זו של המבקשת, שכן גם אם אין הוא מחזיק במסמכים
 22 נוספים, הרי שהחומר הביטחוני "צורב" במוחו וכרגע "הוא מחזיק במוחו יותר ידע על
 23 המסמכים מאשר המבקשת, שרק אחזה בהם פיזית".
 24 ב"כ המבקשת הסכים כי לא היה מקום לצרף טיוטה של כתב אישום מתוקן, כל עוד לא
 25 הסתיים המשא ומתן בין הצדדים כהצלחה, אך לדבריו, יש לתת את הדעת לעובדה, כי
 26 המדינה הביעה את נכונותה לחסיר את הטענה, כי המבקשת ביצעה את מעשיה מתוך כוונה
 27 לפגוע בביטחון המדינה. העובדה, כי המבקשת פעלה מטעמים אידיאולוגיים, אינה מצדיקה
 28 להכביד את היד עליה, שכן אין להעניש אדם בשל השקפותיו האידיאולוגיות.
 29 אם המגעים להסדר טיעון לא יעלו יפה, הרי שדינוי ההוכחות יתקיימו בעוד למעלה מ-9
 30 חודשים, וגם אם תורשע המבקשת, הרי שיהיה צורך בהכנת תסקיר מבחן, דבר הכרוך
 31 בפרק זמן נוסף, שבו אמורה הטבקשת לחימצא במעצר בית. לפיכך, סבור ב"כ המבקשת כי

3 מתוך 6

211

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 17995-01-10

10 ינואר 2011

מדינת ישראל נ' אלמוני

בפני כב' השופט אורי שהם

1 אין כל הצדקה כיום, בחלוף פרק זמן של למעלה משנה מאז נתונה המבקשת במעצר בית,
2 להמשיך ולהגבילה באופן הגורם לה לפגיעה נפשית וחברתית קשה ביותר.
3
4 בייכ המשיבה, עו"ד הדס פורר-גפני, חזרה וטענה, כי אין כל מקום להשוואה בין חומרת
5 מעשיה של המבקשת לעומת המעשים המיוחסים לעיתונאי בלאו. ההסכם עם העיתונאי
6 נערך במטרה להגן על ביטחון המדינה, ועל מנת לקבל את מלוא המסמכים המצויים
7 ברשותו. מבלי להקל ראש במעשיו של העיתונאי בלאו, הרי שכל הכתבות שפורסמו על ידו
8 עברו דרך הצנזורה, כך שלא היה חשש של ממש לפגיעה בביטחון המדינה עקב הפרסום.
9 לגבי הסדר הטיעון, נטען כי בייכ המשיבה אוחדו במקל משני קצותיו. מצד אחד, הוא מבקש
10 להסתמך על ההסדר, שבמסגרתו תוסר הכוונה לפגוע בביטחון המדינה, ומצד שני, הוא
11 טוען, כי קיים חשש להתמשכות ההליכים, במידה שיהא צורך לקיים דיוני הוכחות.
12 לעניין מסוכנותה של המבקשת, הפנתה בייכ המשיבה להחלטתה של כב' השופטת פרוקצ'יה,
13 שניתנה בחודש אפריל 2010, שבמסגרתה הייתה התייחסות קשה וחמורה למעשיה של
14 המבקשת, ולמניעים שעמדו ביסוד התנהגותה. לדעתה של עו"ד פורר-גפני, אין שינוי
15 בנסיבות המצדיק שחרורה של המבקשת ממעצר בית.
16

דיון והכרעה

17
18 4. כידוע הוא, כי ניתן לעיין מחדש בהחלטה, הנוגעת למעצר או לשחרור ממעצר, כאשר
19 מתגלות עובדות חדשות או חל שינוי מהותי בנסיבות (בש"פ 5825/06 גולדבלט נ' מדינת
20 ישראל, (לא פורסם, ניתן ביום 29.8.2006); בש"פ 6678/08 רבינוביץ' נ' מדינת ישראל, (לא
21 פורסם, ניתן ביום 10.8.2008)).
22 כפי שציין כב' השופט רובינשטיין בבש"פ 5772/10, במסגרת דיון בערעור, שהגישה
23 המבקשת, יש ליתן את הדעת גם לחלוף הזמן ו"קביעת מועד רחוק לשמיעת התיק עשויה
24 להוות שינוי נסיבות". ואולם, הדבר תלוי בנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה,
25 כאשר "חומרת העבירות היא אחד הרכיבים הנשקלים לעניין זה, כמו גם מסוכנות...
26 ונסיבות אישיות".
27 לאחר שבחנתי את הבקשה ונימוקיה, את תגובת המאשימה ואת טיעוני הצדדים, הגעתי
28 למסקנה, כי דין הבקשה להידחות, וכי אין מקום להורות על שחרורה של המבקשת ממעצר
29 בית.
30 על חומרת העבירות המיוחסות למבקשת ועל מידת מסוכנותה, עמדה כב' השופטת
31 פרוקצ'יה בבש"פ 1159/10 (לא פורסם, ניתן ביום 14.4.2010). גם אם יגיעו הצדדים להסדר
32 טיעון, שבמסגרתו יוגש כתב אישום מתוקן, תוך השמטת הכוונה לפגוע בביטחון המדינה,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 17995-01-10

10 ינואר 2011

מדינת ישראל נ' אלמוני

בפני כב' השופט אורי שהם

1 עדין הדברים אשר נאמרו בהחלטתה של כב' השופטת פרוקציה שרגליס וקיימים,
 2 ייחמשים המיוחסים למשיבה מצביעים, לכאורה, על עיוות פנימי עמוק בתביעת חובותיו
 3 של חייל כלפי המערכת הצבאית, אותה הוא נדרש לשרת, וסטייה חמורה מאחריות
 4 בסיסית, שאזרח חב כלפי המדינה אליה הוא משתייך. עשיית דין עצמי של חייל, ממניע
 5 כזה או אחר, שסופה נטילה בהיחבא של אלפי מסמכים, שחלקם מסומנים בדגות סודיות
 6 גבוהות ביותר, מסירותן לצורך פירסומן ברבים, תוך הפרת חובות סודיות בסיסיות, בתוך
 7 נטילה מודעת של סיכון ממשי לפגיעה באינטרסים ביטחוניים חיוניים, מהווה הפרה של
 8 נורמות פליליות ומשמעיות, מהחמורות ביותר".
 9 גם אם לא היה בכוונתה של המבקשת לפגוע בביטחון המדינה, הרי שהיא הייתה מודעת
 10 לאפשרות, כי דליפת מסמכים מסווגים, עלולה לסכן את ביטחון המדינה ולערער מן היסוד
 11 את מבנה המערכות וכללי המשמעת המחייבים במסגרתן". המבקשת פעלה מתוך מניעים
 12 אידאולוגיים, דבר המוסיף נופך של חומרה למעשיה.
 13 בנסיבות אלה, קיימת מסוכנות מובנית בהתנהגותה של המבקשת, וחלופי הזמן אין בו כדי
 14 להקחות ממסוכנות זו. לפיכך, אינו סביר כי פרק הזמן שחלף מאז ניתנת החלטתו של כב'
 15 השופט המר, יש בו משום נסיבה חדשה, המצדיקה את שינוי ההחלטה.
 16 הטענות הנוגעות להסכם, שנקשר עם העיתונאי בלאו, אין בהן כדי להצדיק את ביטול מעצר
 17 הבית, בו נתונה המבקשת. כפי שהובהר ע"י ב"כ המשיבה, ההסכם, שבמסגרתו שב
 18 העיתונאי בלאו ארצה, והחזיר את כל המסמכים המסווגים שהיו ברשותו, הינו תולדה של
 19 צורך למנוע פגיעה נוספת בביטחון המדינה, וככל הנראה, לא הייתה אלטרנטיבה אחרת
 20 להגיע ליעד זה. אין כל מקום להשוואה בין מעשיה והתנהגותה של המבקשת למעשים
 21 המיוחסים לעיתונאי בלאו, גם אם אין להקל ראש בהם. המבקשת היא שהוציאה את אלפי
 22 המסמכים המסווגים, תוך מעילה באמון שניתן בה והפרת אמונים, שבהם מחויב כל לובש
 23 מדים, והיא שהעבירה את המסמכים אל העיתונאי, תוך ידיעה כי אלו יפורסמו, בצורה זו
 24 או אחרת. העובדה, כי העיתונאי עשה שימוש במסמכים והחזיקם ברשותו שלא כדין, אין
 25 בה כדי להקחות ממידת החומרה הרבה, שיש לייחס למעשיה על המבקשת ולהפחית ממידת
 26 המסוכנות הנשקפת הימנה.
 27 אשר לטענה, כי יחלפו חודשים רבים עד שיתקיימו דינוי ההוכחות בתיק, הרי שאם אכן
 28 יעלה המשא ומתן בין הצדדים יפה ויוגש כתב אישום מתוקן, ניתן יהיה לסיים את ההליך
 29 תוך פרק זמן קצר יחסית. ואם לא ייחתם הסכם הטיעון, הרי שיעמוד בעינו כתב האישום
 30 המקורי; שבו מיוחסת למבקשת כוונה לפגוע בביטחון המדינה, על כל המשמעויות שיש
 31 לאמירה זו.
 32

5 מתוך 6

213

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 17995-01-10

10 ינואר 2011

מדינת ישראל נ' אלמוני

בפני כב' השופט אורי שהם

1 סוף דבר, הגעתי למסקנה, כי לא תל שינוי מהותי בנסיבות, המצדיק היענות לבקשה להורות
 2 על שחרורה של המבקשת ממעצר הבית בו היא נתונה.
 3 הבקשה נדחית.
 4 ניתן לפרסם החלטה זו במלואה.
 5
 6 ניתנה היום, ה' שבת תשע"א, 10 ינואר 2011, במעמד הצדדים.
 7

 אורי שהם, שופט

8
 9
 10
 11
 12
 13